

слѣднитѣ да предаджатъ оржжието си и тѣ закарали при него три коля съ негодно оржжие, а доброто задържали. Послѣ влезнали въ града, священниците отслужили молебенъ въ църквата Св. Богородица и пръснало се между гражданите императорското възвание, което българетѣ съ въсхищение прочитали, а турцитѣ съ прикрито негодование слушали. Презъ нощта, едни отъ Ст. Загорския бейове испратили семействата си за Т. Сейменъ, така сѫщо и нѣкои отъ по свирѣпитетъ турци, избѣгали.

На 11-и пристигнали 1-ва, 2-ра, 3-та и 5-та дружини отъ българ. опълчение, които били тѣржествено посрещнати отъ българското население и духовенството. Въ църквата Св. Димитрий духовенството отслужило молебенъ, П. Р. Славейковъ и други отъ учителите държали рѣчи, слѣдъ което дружините били установени край града, а Ст. Загорскиятъ младежи цѣлъ денъ ги посещавали и разни подаръци имъ поднасяли.

На 12-и почнали да пристигатъ отъ селата мѫже, жени, дѣца, голи и боси, между които вървели пълни коля и съ ранени. Ранените били поставени въ училището, а здравите настанени по кѫщицата. Тѣ рассказвали, че башивозуци и черкези нападнали на селата имъ, убивали кого гдѣто застигали, грабили, безчестили и селата на огънь предавали. А пакъ и самите граждани отъ височините на града почнали да гледатъ димътъ и пламъка на горящите села. Скрѣбни и неприятни слухове захванали да се носятъ този денъ изъ града. — На една страна се осажддали извѣстните по злодѣйствата си бейове, защото при пристиганието на руссите, българетѣ, вместо да си отмъстяватъ за минжлото на своите съграждани турци, тѣ имъ запазили живота, имота и честъта, а пакъ бейовете, при неблагодарността си, българския села на мечъ и огънь предаватъ; на друга страна се говорило, че въ Карабунаръ и Н. Загора се намирала вечъ нѣколко баталиона турска войска и щѣла да нападне на Ст. Загора; на трета страна се приказвало, че Сюйлеманъ паша излезналъ на Дедеагачъ съ своиите ордии и насъкоро щѣль да пристигне съ желязницата въ Карабунаръ.

На 13-и още отъ сутренята се проточили изъ ст. загорския улици коля съ ранени селяни, сѫщо и здрави, отъ които, нѣкои карали и добитълъ си. Женското дружество се разпоредило да се събержатъ изъ българския кѫща: тивтикъ,